Dosarul nr. 5r-881/2025
nr. PIGD: 4-25176109-09-5r-18122025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

17 martie 2026 or. Fălești

Judecătoria Bălți (sediul Fălești) în componența
președintelui de ședință, judecător Lilia Trocin
grefier Mariana Lungu

examinând, în ședință de judecată publică, contestația lui Melnic Serghei depusă împotriva deciziei de sancționare în cauza contravențională cu seria și nr. D01 609062 (7907552715534559) din 18 noiembrie 2025, emisă de agentul constatator ofițer de patrulare a Inspectoratului Național de Securitate Publică, direcția patrulare Nord, Mihail Apreutese, pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, prin care Melnic Serghei a fost sancționat cu amendă în mărime de 9 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 450 lei cu aplicarea a 3 puncte de penalizare,-

c o n s t a t ă:

I. La data de 18.12.2025, în Judecătoria Bălți, sediul Fălești a fost înregistrată contestația lui Melnic Serghei depusă la 03.12.2025 la sediul autorității din care face parte agentul constatator, în cadrul procesului contravențional intentat în privința sa conform art. 236 alin. (1) Cod contravențional al RM, prin care solicită anularea deciziei de sancționare nr. D01 609062 din 18 noiembrie 2025 și încetarea procesului contravențional pe motivele indicate în contestație.

II. În motivarea contestației, Melnic Serghei a invocat că, agentul constatator a indicat că ar fi comis contravenția prevăzută la art. 236 alin. (1) Cod contravențional, dar în cadrul întocmirii actelor procesuale s-au comis un șir de nereguli care în temeiul art. 445 Cod contravențional, duc la nulitatea acestuia.

O primă problemă ce se impune a fi analizată în cauză este faptul că în decizie nu este indicat mijlocul tehnic special, omologat și verificat metrologic, care a fost utilizat pentru constatarea contravenției, semnarea procesului-verbal cu încălcarea art. 443 alin. (6 Cod contravențional, sancțiunea a fost aplicată eronat, cu încălcarea prevederilor art. 451^1 alin. (3) Cod contravențional.

Astfel, potrivit art. 443 alin. (8) Cod contravențional, în cazul constatării contravențiilor prevăzute la Capitolul XIII al Cărții întâi cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau omologate și verificate metrologic, agentul constatator în mod obligatoriu, urma să indice tipul, modelul și numărul de identificare ale mijlocului tehnic special utilizat.

Menționează că procesul-verbal contestat nu conține aceste mențiuni obligatorii. Lipsa indicării mijlocului tehnic face imposibilă verificarea legalității utilizării echipamentului, valabilității verificării metrologice, autenticitatea și corectitudinea datelor înregistrate.

Potrivit art. 443 alin. (6) Cod contravențional, faptul absenței persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție ori a refuzului acestuia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal și se certifică prin semnătura a cel puțin un martor, indicându-se și datele de identificare ale acestuia

(numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon). Procesul-verbal cu privire la contravenţie nu este semnat de către reprezentantul contravenientului, nr. D1 609062 din 18.11.2025, este semnat doar de către agentul constatator fără a respecta dispoziţiile art. 443 alin. (6) şi anume de a fi semnat de cel puţin un martor.

Mai mult, în decizie ca agent constatator figurează numele Apreutese Mihail, însă de facto decizia a fost elaborată, printată şi semnată de colega acestuia, inspectoare de gen feminin, al cărei nume nu este indicat în act şi nu este cunoscut.

Această situaţie denotă o încălcare gravă a procedurii de constatare şi documentare a contravenţiei, întrucât procesul-verbal şi decizia trebuie întocmite şi semnate exclusiv de agentul constatator care efectiv a participat la constatarea faptelor contravenţionale. Semnarea actului de către o altă persoană decât cea nominalizată în calitate de agent constatator constituie o încălcare a normelor imperative privind identitatea agentului şi atrage nulitatea actului ca fiind întocmit de o persoană necompetentă.

Mai indică că, decizia D01 609062 din 18.11.2025 este lovită de nulitate absolută, întrucât cuprinde aplicarea sancţiunii greşite a faptei imputate, contrar cerinţelor imperative prevăzute de Codul contravenţional. Articolul 236 alin. (1) Cod contravenţional prevede ,,Depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 Km/oră şi se sancţionează cu amendă de la 12 la 18 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare", însă în decizia dată s-a aplicat amenda 9 unităţi convenţionale, ceea ce constituie o aplicare greşită a sancţiunii. Această eroare contravine dispoziţiilor art. 443 alin. (11), decizia trebuie să fie aplicată corespunzător încadrării legale, iar orice abatere de la această cerinţă atrage nulitatea actului administrativ. Prin urmare, actul contravenţional este afectat de o gravă eroare de drept, ce impune anularea sa integrală.

La emiterea deciziei D01 609062 din 18.112025, agentul constatator a încălcat condiţiile obligatorii prevăzute de art. 451^1 alin. (1) lit. c) Cod contravenţional. În cazul supus examinării, este necesar de a face trimitere şi la prevederile art. 451^1 alin. (3) Cod contravenţional, potrivit cărora, în cazul tragerii la răspundere contravenţională, în condiţiile alin. (1), agentul constatator va emite o decizie prin care va aplica o sancţiune egală, ci o doime din minimul sancţiunii sub formă de amendă prevăzută de partea specială a cărţii a doua. Menţionează în acest sens că, încălcarea faptei contravenţionale prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, se sancţionează cu amendă de la 12 la 18 unităţi convenţionale. Prin urmare, agentul constatator examinând fapta contravenţională în baza constatărilor personale, urma în temeiul prevederilor art. 451^1 alin. (3) cod contravenţional, să aplice făptuitorului o sancţiune egală cu o doime din minimul sancţiunii sub formă de amendă prevăzută la art. 236 alin. (1) cod contravenţional, adică o doime din 12 unităţi convenţionale, care potrivit normei art. 236 alin. (1) Cod contravenţional reprezintă sancţiunea minimă.

Contrar însă, agentul constatator prin decizia asupra cauzei contravenţionale D01609062 din 18.11.2025 a aplicat contravenientului, în baza art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, o sancţiune sub formă de amendă în mărime de 9 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 450 lei, care nicidecum nu poate constitui o doime din minimul sancţiunii sub formă de amendă prevăzută expres la art. 236 alin. (1) Cod contravenţional.

În atare situaţie, se constată că, la soluţionarea chestiunii privind stabilirea sancţiunii făptuitorului, agentul constatator nu a acordat o deplină eficienţă prevederilor art. 451^1 alin. (3) Cod contravenţional, stabilind contravenientului o sancţiune, în alte

limite decât cele prevăzute în normele specificate supra. Prin urmare, concluzionează că petiţionarul a fost sancţionat ilegal.

Astfel, conform art. 7, 425 Cod contravenţional, agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravenţional şi nu a elucidat toate aspectele speţei şi acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăţia contravenientului.

În circumstanţele expuse, constată că de către agentul constatator, nu au fost stabilite circumstanţele importante pentru justa soluţionare a faptei contravenţionale şi anume: comiterea faptei contravenţionale de către petiţionar, fapt ce contravine art. 443 alun. (1) lit. d) Cod contravenţional.

Agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenţionale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanţele cazului dat, fapt ce contravine art. 443 alin. (1) lit. e) Cod contravenţional.

Analizând procesul-verbal prin prisma dispoziţiilor art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului constată că, materia contravenţională este subsumată noțiunii de acuzaţie în materie penală în sens convenţional, aşa cum a arătat Curtea de la Strasbourg în mai multe decizii de speţă.

Concluzionează că prezenta cauză constituie o acuzaţie și pe cale de consecinţă, contravenientului trebuie să i se respecte toate drepturile garantate de acest articol, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor omului inclusiv să i se aplice prezumţia de nevinovăţie, întrucât paragraful 2 al articolului menţionat dispune că orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită.

În acest sens, apreciază Curtea, prezumţia de nevinovăţie trebuie să opereze și în materie contravenţională, atribuirea sarcinii probei celui ce contestă săvârşirea contravenţiei fiind o încălcare a acestei garanţii procesuale fundamentale, obligativitatea probării pretenţiilor de către persoana care sesizează instanţa. Chiar dacă petentul, teoretic trebuie să răstoarne prezumţia de legalitate a procesului-verbal, instanţa are obligaţia de a administra, din oficiu, toate probele necesare în vederea stabilirii unei stări de fapt cât mai corecte, în materie contravenţională operând principiul oficialităţii la fel ca în procedura penală.

III. Solicită anularea deciziei de sancţionare nr. D01 609062 din 18.11.2025 și încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa sa pe motivele indicate în partea descriptivă a prezentei contestaţii.

IV. Contestatarul Melnic Serghei *****, fiind citat legal, despre locul, data și ora examinării cauzei contravenţionale, prin citaţie recomandată, fapt confirmat prin avizul de recepţia a acesteia semnat la data de 19 ianuarie 2026 (f. d. 19), în şedinţă de judecată nu s-a prezentat și nici nu a comunicat motivele neprezentării.

Din aceste considerente, instanţa de judecată, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, a dispus examinarea contestaţiei în absenţa contestatarului cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În subsidiar, instanţa reţine că, persoana în privinţa căreia a fost întocmit un proces contravenţional este responsabilă de veridicitatea datelor de contact comunicate și de recepţionarea corespondenţei expediate pe adresa comunicată, din care considerent consideră că s-au luat toate măsurile necesare pentru a respecta procedura de citare legală a contestatarului.

V.Agentul constatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, Direcţia patrulare Nord**, Mihail Apreutese,** fiind citat legal despre locul, data și ora

examinării cauzei contravenţionale, prin metodă electronică de la adresa de e-mail indicată în scrisoarea de însoţire a cauzei contravenţionale: citație.dp.nord@igp.gov.md (f. d. 1, 18 (verso)), nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării. În acest context, instanţa de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii nu au fost semnalizate.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ţine de citarea participanţilor, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanţilor ar echivala cu o renunţare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanţa de judecată reţine că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar şi părţi, are loc pentru a permite părţilor, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, şi *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanţele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părţile şi să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanţa de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanţilor la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator, cât şi contestatarul nu s-au prezentat în instanţa de judecată, în pofida înştiinţării despre locul şi timpul examinării cauzei.

Potrivit art. 455 al. 1) Cod contravenţional, *şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale are loc cu citarea părţilor, în modul prevăzut de prezentul cod.*

(2) Prezenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravenţională, la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale este obligatorie. Absenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citaţi în conformitate cu legislaţia, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale şi permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanţa de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală.

(3) Neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale.

VI. Cercetând materialele dosarului, analizând probele din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar ansamblul probelor – din punct de vedere al coroborării lor, instanţa consideră contestaţia neîntemeiată şi urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Potrivit art. 395 al. 1) pct. 2) Cod contravenţional, *instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului.*

(1[1]) Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau

procurorul care a emis decizia ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(1[1]). Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională prevăzută în capitolul XIII din cartea întâi se examinează de către instanţa de judecată în a cărei raze teritorială a fost săvârşită contravenţia.

Potrivit art. 374 alin. (3) Cod contravenţional *„procesul contravenţional se desfăşoară pe principiile generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi al tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte".*

Conform art. 381 alin. (4) Cod contravenţional *„autoritatea competentă să soluţinoneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evedenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional* (...)".

Or, conform art. 425 din Codul contravenţional *„(1) Probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

(3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

(4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.

(5) Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

(6) Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute:

a) prin violenţă, ameninţări sau prin alte mijloace de constrîngere;

b) prin metode ce contravin prevederilor ştiinţifice;

c) prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.

(6[1]) În cazul contravenţiilor date în competenţa organelor de control de stat al activităţii de întreprinzător şi cea a organelor Ministerului Afacerilor Interne nu se permite ridicarea de obiecte, documente, dispozitive de stocare a datelor dacă ridicarea acestora stopează activitatea economică a persoanei. În cazul dat se purcede la efectuarea de copii şi de înregistrări foto sau video de pe documente şi dispozitive de stocare a datelor, pot fi inspectate, măsurate sau prelevate mostre din acestea, care constituie mijloc material de probă.

(6[2]) Copiile se realizează cu ajutorul mijloacelor tehnice şi al procedurilor adecvate, de natură să asigure integritatea informaţiilor conţinute de acestea, şi de un specialist care funcţionează în cadrul organelor judiciare sau, după caz, din afara acestora.

(7) Procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod".

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).*

Conform materialelor dosarului, se constată că, la 18 noiembrie 2025, de către agentul constatator al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică Direcţia patrulare Nord, Mihail Apreutese, a fost emisă la data de 18.11.2025, decizia asupra cauzei contravenţionale nr. D01 609062, prin care Melnic Serghei a fost recunoscut vinovat de faptul că, *la **18 noiembrie 2025**, ora 16:38 în *****, pe traseul *****, conducând mijlocul de transport „Volkswagen Passat", cu numărul de înmatriculare *****, a depăşit limita de viteză cu 13 km/h, ignorând prevederile RCR, indicatoarele 3.27.1, 3.27.2 „Viteza maximă limitată".*

Prin decizia de sancţionare din 18 noiembrie 2025, Melnic Serghei a fost sancţionat contravenţional cu amendă în mărime de 9 unităţi convenţionale, echivalentul sumei de 450 lei şi cu 3 puncte de penalizare (f. d. 9).

Nefiind de acord cu decizia agentului constatator, Melnic Serghei a depus contestaţie, solicitând anularea deciziei de aplicare a sancţiunii şi încetarea procesului (f. d. 2-4).

Instanţa statuează că contestaţia împotriva deciziei de sancţionare nr. D01 609062 din 18 noiembrie 2025, a fost depusă la Inspectoratul Naţional de Securitate Publică Direcţia patrulare Nord la 03 decembrie 2025. Respectiv, instanţa constată că contestatarul a depus contestaţia cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional.

În continuare cu referire la fondul contestaţiei, instanţa reţine următoarele circumstanţe.

Potrivit deciziei asupra cauzei contravenţionale nr. D01 609062 din data de 18 noiembrie 2025, Melnic Serghei a fost sancţionat în temeiul art. 236 alin. (1) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 9 unităţi convenţionale (450 lei) şi 3 puncte de penalizare.

Potrivit art. 236 alin. (1) Cod contravenţional se prevede următoarea contravenţie: *depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră şi se sancţionează cu amendă de la 12 la 18 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.*

Potrivit pct. 47 al. (2) lit. c) din Regulamentul circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, *în afara localităţilor, în funcţie de categoria vehiculelor, limitele maxime de viteză sînt: pentru autobuze, altele decît cele indicate, camioane la care masa maximă autorizată depăşeşte 3500 kg, precum şi pentru autoturisme*

şi camioane cu masa maximă autorizată ce nu depăşeşte 3500 kg care tractează o remorcă, pe drumurile semnalizate prin indicatorul 5.4 – 90 km/h, ***pe celelalte drumuri – 70 km/h".***

În primul rând, instanţa statuează că, contestatarul şi-a exprimat dezacordul cu decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale făcând referire la multiple norme din Codul contravenţional, însă nu a prezentat careva probe în susţinerea poziţiei sale.

Astfel, alegaţiile contestatarului precum că, decizia asupra cauzei contravenţionale urmează a fi anulată pe motiv că la încheierea acesteia ar fi fost încălcate multiple prevederi printre care şi cele prevăzute la art. 443 alin. (6) Cod contravenţional, şi anume că procesul n-ar fi fost semnat de un martor pe motiv că ar fi refuzat semnarea acestuia.

Or, potrivit art. 445 al. 1) Cod contravenţional, procesul verbal, la caz decizia, atrage nulitatea când contravenientul refuză de a semna procesul-verbal, în cazul în care acest act procedural a fost întocmit în prezenţa unui martor. Iar din înscrisurile anexate nu rezultă că la caz decizia ar fi fost emisă în prezenţa unui martor, în primul rând. În al doilea rând, norma art. 445 Cod contravenţional stipulează condiţii de nulitate a procesului verbal cu privire la contravenţie şi nici de cum condiţiile de nulitate a deciziei de aplicare a sancţiunii.

Astfel, conform art. 445 al. 1) Cod contravenţional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna *dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor*, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

(2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

La caz, însă, nu a fost încheiat vreun proces verbal cu privire la contravenţie, fiind emisă decizia de aplicare a sancţiunii în procedură simplificată de constatare şi examinare a cauzei conform capitolului VI^{1} Cod contravenţional (f. d. 9), fiind negociat un acord de colaborare, care însă nu a fost semnat de către contravenient din careva motive. Sancţiunea în mărime de 9 unităţi convenţionale fiind aplicată anume în temeiul prevederilor art. 451^{5} Cod contravenţional, care prevede aplicarea pedepsei în mărime de o doime din maximul pedepsei prevăzute de norma contravenţională.

Cu referire la faptul că decizia de aplicare a sancţiunii ar fi fost perfectată de un alt agent constatator de sex feminin, nu pot fi reţinute din motiv că, prevederile Codului contravenţional nu interzice colaborarea între agenţii constatatori întru emiterea deciziilor. Or, agenţii de circulaţie, care sunt şi agenţii constatatori, activează în echipe întru organizarea muncii lor, repartizând competenţele, prin ce, în opinia instanţei, nu se ating interesele şi drepturile contravenientului. La caz, nu s-au stabilit careva abateri de la competenţe la examinarea contravenţiei.

Totodată, instanţa stabileşte că contravenţia a fost constatată de către agentul constatator din cadrul Direcţiei de Patrulare ,,Nord", Mihail Apreutese, cu aplicarea

sistemului de măsurare a vitezei de deplasare a autovehiculelor ,,TruCam II" nr. TC007485, fiind menţionat despre această probă şi în decizia de sancţionare contestată la pct. 11.

Din probele cercetate şi din conţinutul contestaţiei, se atestă că decizia în cauză a fost încheiată la faţa locului, în prezenţa contravenientului/contestatarului.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalităţii deciziei asupra cauzei contravenţionale, instanţa constată că aceasta a fost încheiată cu respectarea dispoziţiilor legale incidente şi cuprinde toate menţiunile obligatorii prevăzute de art. 446 şi 447^1 Cod contravenţional, lipsind temeiuri de nulitate şi în consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu referire la mijloacele tehnice utilizate, instanţa relevă că potrivit deciziei, rubrica nr. 10 şi 11, cât şi a pozelor de fixare a contravenţiei, se indică aparatul „TruCam" cu nr. TC007485, utilizat la data de 18 noiembrie 2025.

La rândul său, conform buletinului de verificare metrologică nr. BV-3-19/152 695 seria şi nr. A0134455, se confirmă faptul că aparatul pentru măsurarea vitezei de mişcare „TruCAM II" cu nr. TC007485 a fost verificat conform NML 10-18:2023 şi a fost admis spre exploatare, fiind valabil de la 11 iulie 2025 până la 11 iulie 2026 (f.d.12), iar conform certificatului nr. 34/17-9630 din 15 octombrie 2025, se confirmă faptul că ofiţerul, inspectorul superior Mihail Apreutese are dreptul de utilizare a mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic de tip ,,Drager 6810", ,,Drager 6820", ,,Drager 7510" şi Laser LTI 20/20 TruCAM", ,,Laser LTI 20/20 TruCAM II", valabil până la 10 octombrie 2026 (f. d. 13).

Respectiv, instanţa consideră că în acest sens, au fost respectate condiţiile legale impuse prin prisma art. 443 alin. (8) din Codul contravenţional, oferind credibilitate probelor acumulate de agentul constatator, cu aparatul de măsurare a vitezei certificat corespunzător şi admiterea agentului constatator la procesul de documentare a contravenţiilor din Capitolul XIII Cod contravenţional.

Totodată, instanţa reţine că comiterea faptei contravenţionale imputată lui Melnic Serghei este dovedită cu certitudine prin mijloacele tehnice omologate şi verificate metrologic, rezultatul sistemului de măsurare a vitezei de deplasare a autovehiculului ,, TruCAM II" nr. TC007485, este anexat la materialele dosarului cauzei contravenţionale, din care se constată indubitabil că, conducătorul Melnic Serghei, la data de 18 noiembrie 2025, ora 16:37:58, în ***** a condus automobilul de model ,,Volkswagen", cu numărul de înmatriculare ***** cu viteza de 93 km/h, depăşind astfel limita de viteză cu 13 km/h, prin ce a comis o contravenţie prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional.

Sub aspectul temeiniciei deciziei de sancţionare în cauza contravenţională, instanţa evidenţiază că forţa probantă a proceselor-verbale/deciziei este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franţei*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, decizia se încheie de agentul constatator în proceduri simplificate de constatare, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, rezultă că decizia de sancţionare în cauza contravenţională cu seria şi nr. D01 609062 din

18 noiembrie 2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinată în raport cu actele existente la dosar.

Respectiv, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că fapta incriminată a avut loc, mijlocul de transport nominalizat, a fost condus la data indicată cu viteza de deplasare peste limita admisă de lege, iar reieşind din argumentele expuse în contestaţie, instanţa ajunge la concluzia că poziţia contestatarului este cu scopul de a se eschiva de la răspunderea contravenţională, or alegaţiile acestuia nu sunt argumentate juridic şi nici nu sunt însoţite de circumstanţe obiective întemeiate sau alte probe în acest sens.

Acest fapt se dovedeşte şi prin aceea că, deşi contestatarul critică acţiunile agentului constatator că ar fi cerut să i se prezinte probe cu privire la contravenţia imputată, punând la îndoială competenţa agentului constatator de emitere a decizie de aplicare a sancţiunii, de aplicare de către acesta a mijlocului tehnic, etc., toate aceste probe fiind prezentate instanţei de judecată, contestatarul, însă, nu s-a prezentat în instanţa de judecată şi nu a făcut cunoştinţă cu aceste probe, deşi a insistat să i se prezinte. Aceste circumstanţe denotă faptul că, contestatarul intenţionează să inducă instanţa în eroare cu scop de a se eschiva de la pedeapsa contravenţională.

Cu referire la critica contestatarului în privinţa cuantumul amenzii aplicate, insistând că agentul constatator ar fi trebuit să aplice o amendă mai blândă în cazul examinării cauzei pe baza constatărilor personale, constatăm că contravenientul nici nu a semnat decizia din care ar rezulta că acceptă constatarea făcută de agentul constatator, una din condiţiile examinării cauzei contravenţionale pe baza constatărilor personale (art. 451^1 al. 1) lit. b) Cod Contravenţional). Precum nici acordul de colaborare nu a fost semnat de către acesta, norma căruia prevede aplicarea pedepsei în cuantum de o doime din maximul pedepsei prevăzute (art. 451^5 al. 2) Cod contravenţional).

La caz, agentul constatator a aplicat făptuitorului Melnic Serghei o sancţiune sub formă de amendă în mărime de 9 unităţi convenţionale, adică jumătate din maxima sancţiunii, pedeapsă ce este sub limita minimă prevăzută la art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, care prevede sancţiunea sub formă de *amendă de la 12 la 18 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.*

În opinia instanţei, ţinând cont de abordarea contravenientului a probelor din speţă, agentul constatator urma să aplice o pedeapsă în limitele prevăzute la norma art. 236 al. 1) Cod contravenţional, însă aplicând principiul *non reformatio in pejus,* care garantează că, în cadrul propriului recurs, situaţia recurentului nu poate fi înrăutăţită, instanţa respingând contestaţia ca neîntemeiată, va menţine decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, direcţia patrulare Nord**,** Mihail Apreutese din 18.11.2025 emisă în privinţa lui Melnic Serghei în baza art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, fără modificări.

În temeiul celor expuse, având în vedere prevederile art. 440^1, art. 446, art. 447^1, art. 448, art. 462 din Codul contravenţional, instanţa,-

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge ca neîntemeiată contestaţia depusă de către Melnic Serghei împotriva deciziei nr. D01 609062 (7907552715534559) din 18 noiembrie 2025, emisă de agentul constatator ofiţer de patrulare a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, direcţia patrulare Nord, Mihail Apreutese, pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1)

Cod contravenţional, prin care Melnic Serghei a fost sancţionat cu amendă în mărime de 9 de unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 450 lei cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, cu menţinerea respectivei decizii fără modificări.

Hotărârea cu drept de recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul Făleşti).

Preşedintele şedinţei,
judecător Lilia Trocin